

УК, 10.01.14

КОНТРОЛЬНИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 4 грудня 2013 р. № 949

Київ

Встп. чинн. - н. К.М. № 564 23.08.16

**Про затвердження Положення про
Урядового уповноваженого з питань
антикорупційної політики**

*I-2.1
I-11.
Столюженко*

Кабинет Міністрів України постановляє:

Затвердити Положення *нов. ред. - н. К.М. № 295 17.07.14* про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, що додається.

Прем'єр-міністр України

М. АЗАРОВ

Інд. 36

Постанова № *949* від " *4* " *грудня* 2013 р.
Контрольна за станом на " *14* " *грудня* 20 *13* р.
Зав. Відділом обліку та систематизації актів закордонства
A. Skovets

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2013 р. № 949

Нов. ред. - з.к.м.ч. 295 17.07.14

ПОЛОЖЕННЯ
про Урядового уповноваженого
з питань антикорупційної політики

1. Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики (далі — Урядовий уповноважений) є посадовою особою, яка забезпечує підготовку і подання Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо спрямування і координації роботи органів виконавчої влади із запобігання і протидії корупції.

2. Урядовий уповноважений призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України.

3. Урядовий уповноважений у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, цим Положенням.

4. До компетенції Урядового уповноваженого належить:

1) розроблення і внесення Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо спрямування і координації роботи органів виконавчої влади із запобігання і протидії корупції;

2) забезпечення взаємодії Кабінету Міністрів України з Президентом України, Верховною Радою України, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування з питань, що належать до його компетенції;

3) подання спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції інформації про виявлені факти, що свідчать про корупційні правопорушення;

4) проведення досліджень із проблем, пов'язаних з корупцією;

5) забезпечення інформування громадськості про свою діяльність;

6) здійснення заходів, пов'язаних із залученням громадськості до діяльності із запобігання і протидії корупції, та сприяння співпраці органів виконавчої влади з громадськістю;

7) забезпечення розміщення в засобах масової інформації матеріалів, що стосуються запобігання і протидії корупції.

5. Урядовий уповноважений має право:

1) звертатися в межах своєї компетенції до Адміністрації Президента України, Апарату та комітетів Верховної Ради України, Апарату Ради національної безпеки і оборони України, органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, об'єднань громадян для отримання інформації, необхідної для виконання покладених на нього завдань;

2) проводити узагальнення та аналіз статистичних даних та іншої інформації про факти корупційних діянь та здійснені заходи із запобігання і протидії корупції, зокрема про заходи, що вживаються органами виконавчої влади відповідно до їх повноважень;

3) брати участь у засіданнях колегій міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади під час розгляду питань, що належать до його компетенції;

4) залучати спеціалістів органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками) для розгляду питань, що належать до його компетенції;

5) вносити пропозиції щодо утворення робочих груп із підготовки проектів нормативно-правових актів;

6) вносити центральним органам виконавчої влади пропозиції щодо залучення науковців та експертів до розроблення проектів нормативно-правових актів.

6. Урядовий уповноважений має право брати участь із правом дорадчого голосу в засіданнях Кабінету Міністрів України під час розгляду питань, що належать до його компетенції.

7. Урядовий уповноважений координує свою діяльність з Мін'юстом.

8. Забезпечення діяльності Урядового уповноваженого здійснюється відповідним структурним підрозділом Секретаріату Кабінету Міністрів України.

9. Урядовий уповноважений має бланк з найменуванням своєї посади та із зазначенням адреси.

МК, 05.08.14

КОНТРОЛЬНИЙ

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 17 липня 2014 р. № 295

Київ

I-2.4
I-11

Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо діяльності Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики

З метою забезпечення виконання на належному рівні покладених на Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики завдань Кабінет Міністрів України **постановляє:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України щодо діяльності Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики зміни, що додаються. ✓

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 36

Постанова № 295 від "17 липня 2014" р.
Контрольна за станом на "14" травня 2019 р.
Зав. Відділом обліку та
систематизації актів
законодавства
A. Hlebus

2) Положення про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, затверджене зазначеною постановою, викласти у такій редакції:

“ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2013 р. № 949
(в редакції Кабінету Міністрів України
від 17 липня 2014 р. № 295)

ПОЛОЖЕННЯ
про Урядового уповноваженого
з питань антикорупційної політики

1. Урядовий уповноважений з питань антикорупційної політики (далі — Урядовий уповноважений) є посадовою особою, на яку покладається виконання завдань щодо формування та забезпечення реалізації державної антикорупційної політики в органах виконавчої влади.

2. Урядовий уповноважений призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України та підпорядковується Кабінетові Міністрів України.

3. Урядовий уповноважений у своїй діяльності керується Конституцією та законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

4. До компетенції Урядового уповноваженого належить:

1) розроблення і внесення Кабінетові Міністрів України пропозицій щодо:

визначення основних напрямів державної антикорупційної політики;

розроблення та здійснення заходів, пов'язаних з реалізацією державної антикорупційної політики;

2) формування в межах повноважень, визначених цим Положенням, державної антикорупційної політики, реалізація антикорупційної стратегії, координація діяльності центральних органів виконавчої влади з реалізації антикорупційної політики;

3) опрацювання проектів нормативно-правових актів з метою виявлення в них норм, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень (корупціогенних чинників та пов'язаних з ними ризиків), та підготовка за його результатами висновків, які обов'язкові для розгляду урядовими комітетами і Кабінетом Міністрів України;

4) ініціювання через Прем'єр-міністра України або інших членів Кабінету Міністрів України прийняття нормативно-правових актів з питань, що належать до компетенції Урядового уповноваженого, та внесення змін до них.

5) проведення системного аналізу:

діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади у сфері запобігання і протидії корупції із здійсненням комплексу заходів щодо забезпечення їх узгодженої роботи у зазначеній сфері;

законодавства з метою виявлення норм, реалізація яких може призвести до корупційних правопорушень, з підготовкою пропозицій щодо прийняття та внесення змін до нормативно-правових актів з метою запобігання і протидії корупції та участю в розробленні таких актів;

статистичних даних та іншої інформації про факти корупційних правопорушень та здійснені заходи із запобігання і протидії корупції, зокрема такі, що вживаються центральними органами виконавчої влади відповідно до їх повноважень з метою виявлення корупціогенних чинників і підготовки пропозицій щодо їх усунення;

6) забезпечення ефективної взаємодії з центральними і місцевими органами виконавчої влади, їх територіальними органами, іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, об'єднаннями громадян з питань реалізації державної антикорупційної політики, інформування громадськості про стан реалізації державної антикорупційної політики;

7) взаємодія із спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, який здійснює реалізацію державної політики у сфері державної служби;

8) участь у:

співпраці України з Групою держав Ради Європи проти корупції (GRECO), іншими міжнародними організаціями та дипломатичними представництвами з питань формування та реалізації антикорупційної політики;

реалізації рекомендацій міжнародних організацій з питань антикорупційної політики;

9) здійснення заходів, пов'язаних із залученням до формування та реалізації державної антикорупційної політики інститутів громадянського суспільства, співпраці з ними та сприяння співпраці з ними органів виконавчої влади;

10) взаємодія з комітетами Верховної Ради України щодо реалізації державної антикорупційної політики;

11) проведення досліджень з проблем, пов'язаних з корупцією;

12) узагальнення інформації центральних та місцевих органів виконавчої влади про здійснення заходів з реалізації державної антикорупційної політики і подання узагальненої інформації Кабінетові Міністрів України для розгляду, відповідного реагування та оприлюднення;

13) подання Кабінетові Міністрів України інформації про виявлені факти, що свідчать про корупційні правопорушення;

- 14) в разі потреби інформування Президента України, Верховної Ради України про виявлення фактів, що можуть свідчити про корупційні правопорушення;
- 15) подання пропозицій для призначення на посаду та звільнення з посади ~~заступника Урядового уповноваженого~~, працівників апарату Урядового уповноваженого, їх заохочення та притягнення до відповідальності; *Згідно з п. 12.52-15*
- 16) погодження призначення на посаду та звільнення з посади керівників підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, їх заохочення та притягнення до відповідальності;
- 17) погодження структури, штатної чисельності та затвердження планів роботи апарату Урядового уповноваженого, погодження структури, штатної чисельності та погодження планів роботи підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції Секретаріату Кабінету Міністрів України, апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій;
- 18) здійснення координації та методичного забезпечення діяльності підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій, заохочення та притягнення до відповідальності їх службових осіб;
- 19) ініціювання проведення перевірок у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, обласних, Київській та Севастопольській міській держадміністраціях, на державних підприємствах та підприємствах з часткою державної власності щодо дотримання законодавства та наявності в діях їх службових осіб корупційних чинників, щодо витрат бюджетних коштів та використання цільової (у тому числі технічної) міжнародної допомоги і з цією метою утворення комісій із залученням представників органів виконавчої влади;
- 20) забезпечення розміщення в засобах масової інформації матеріалів, що стосуються запобігання і протидії корупції;
- 21) забезпечення функціонування електронної громадської приймальні Урядового уповноваженого.
5. Урядовий уповноважений має право:
- 1) звертатися в установленому порядку із запитами до центральних і місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування та отримувати інформацію, необхідну для виконання покладених на Урядового уповноваженого завдань;
  - 2) брати участь у засіданнях колегій міністерств, інших центральних і місцевих органів виконавчої влади під час розгляду питань, що належать до компетенції Урядового уповноваженого;

- 3) брати участь у розгляді кандидатів на посади, призначення на які здійснюється Кабінетом Міністрів України;
- 4) залучати спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками) до розгляду питань, що належать до компетенції Урядового уповноваженого;
- 5) утворювати робочі групи з підготовки проектів нормативно-правових актів, опрацювання проектів нормативно-правових актів з метою виявлення в них норм, що сприяють або можуть сприяти вчиненню корупційних правопорушень (корупціогенних чинників та пов'язаних з ними факторів);
- 6) скликати наради з питань, що належать до компетенції Урядового уповноваженого;
- 7) вносити пропозиції щодо призначення на посаду та звільнення з посади керівників підрозділів з питань запобігання та виявлення корупції в апараті міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій;
- 8) використовувати відповідно до вимог законодавства у своїй діяльності методичні та методологічні розробки і бази даних міністерств, інших державних органів відповідно до законодавства;
- 9) передавати у разі виявлення фактів, що можуть свідчити про корупційні правопорушення, спеціально уповноваженим суб'єктам у сфері протидії корупції відповідні матеріали та одержувати інформацію щодо стану результатів їх розгляду;
- 10) вносити на розгляд урядового комітету або Кабінету Міністрів України пропозиції щодо доцільності прийняття нормативно-правових актів або використання права законодавчої ініціативи;
- 11) звертатися до Прем'єр-міністра України з пропозиціями щодо проведення в установленому порядку:
  - а) службових розслідувань стосовно посадових осіб, які уповноважені на виконання функцій держави, в разі порушення ними антикорупційного законодавства та наявності в їх діяльності корупціогенних чинників і звітувати про їх результати;
  - б) перевірок центральних та місцевих органів виконавчої влади та державних підприємств стосовно дотримання ними вимог антикорупційного законодавства, наявності в їх діяльності корупціогенних чинників і звітувати про їх результати;
- 12) ініціювати в установленому порядку розгляд на засіданні Кабінету Міністрів України питання щодо звільнення керівників підрозділів (осіб) з питань запобігання та виявлення корупції, якщо таке звільнення відбулося без погодження з Урядовим уповноваженим;
- 13) утворювати на підставі рішення Кабінету Міністрів України, резолюцій Прем'єр-міністра України або Першого віце-прем'єр-міністра України з представників центральних органів виконавчої влади робочі групи

та комісії з питань проведення перевірок роботи центральних та місцевих органів виконавчої влади, державних підприємств та підприємств з часткою державної власності з питань дотримання антикорупційного законодавства та наявності в діях їх службових осіб корупційних чинників, витрат бюджетних коштів та використання цільової (у тому числі технічної) міжнародної допомоги;

14) здійснювати координацію діяльності представників центральних органів виконавчої влади, включених до складу робочих груп, під час проведення зазначених перевірок;

15) вносити в разі потреби зміни до складу робочих груп, залучати в установленому порядку до їх роботи фахівців та науковців;

16) доручати підрозділу з питань запобігання та виявлення корупції апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій проводити перевірки та службові розслідування в органі виконавчої влади, в якому утворено такий підрозділ;

17) вносити Прем'єр-міністру України пропозиції щодо відсторонення від виконання повноважень за посадою на час службового розслідування (перевірки) та про притягнення до дисциплінарної відповідальності посадових осіб, які займають керівні посади в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, в обласних, Київській та Севастопольській міських держадміністраціях в установленому законодавством порядку;

18) проводити перевірки діяльності підрозділу з питань запобігання та виявлення корупції апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій та службові розслідування стосовно його працівників, витребувати необхідні інформацію і матеріали;

19) зупиняти рішення керівника підрозділу з питань запобігання та виявлення корупції апарату міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, апарату Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апарату обласних, Київської та Севастопольської міських держадміністрацій на час проведення службового розслідування (перевірки).

6. Урядовий уповноважений бере участь із правом дорадчого голосу в засіданнях Кабінету Міністрів України, включається до складу урядових комітетів.

7. Урядовий уповноважений має заступника, який призначається на посаду та звільняється з посади Кабінетом Міністрів України за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Урядового уповноваженого.

У разі тимчасової відсутності Урядового уповноваженого його обов'язки виконує заступник.

8. Забезпечення діяльності Урядового уповноваженого здійснюється апаратом Урядового уповноваженого, який є самостійним структурним підрозділом Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Урядовий уповноважений може мати радників і консультантів на громадських засадах.

9. Урядовий уповноважений в межах компетенції приймає рішення, має бланк та печатку з найменуванням своєї посади та адреси.”

---

15. 12. 2015

ЖК, 12.09.15

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

I-2.4
I-2.1

від 2 вересня 2015 р. № 666

Київ

Вопр. 11111 - ч. 11111 № 564 23.08.16

Про внесення змін до постанов Кабінету
Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949
і від 15 квітня 2015 р. № 213

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Ліквідувати в структурі Секретаріату Кабінету Міністрів України посаду заступника Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики.
2. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949 "Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики" (Офіційний вісник України, 2014 р., № 4, ст. 96, № 62, ст. 1711) і від 15 квітня 2015 р. № 213 "Деякі питання Секретаріату Кабінету Міністрів України" (Офіційний вісник України, 2015 р., № 32, ст. 925) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України

А. ЯЦЕНЮК

Інд. 54

Постанова № 666 від 2 вересня 2015
Контрольована записом від 14 травня 2019
І. Шевченко

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 вересня 2015 р. № 666

ЗМІНИ,

що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2013 р. № 949 і від 15 квітня 2015 р. № 213

1. У Положенні про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949:

1) у підпункті 15 пункту 4 слова “заступника Урядового уповноваженого,” виключити;

2) пункт 7 виключити.

2. У структурі Секретаріату Кабінету Міністрів України, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 213, позицію “Заступник Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики” виключити.

УС, З.С.В.16.

КОНТРОЛЬНИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 23 серпня 2016 р. № 564

Київ

Про затвердження структури Секретаріату Кабінету Міністрів України

*III-6
I-2.1*

✓ Секретаріат КМУ

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Затвердити структуру Секретаріату Кабінету Міністрів України, що додається.
2. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України

В. ГРОЙСМАН

Інд. 19

Постанова № 564 від 23 серпня 2016 р.
Контрольована за станом на "14" травня 2019 р.
Зав. Відділом обліку та систематизації актів законодавства *A. Shevchenko*

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 23 серпня 2016 р. № 564

ПЕРЕЛІК

постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність

- ✓ 1. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 липня 2013 р. № 484 “Питання Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики” (Офіційний вісник України, 2013 р., № 53, ст. 1935).
  - ✓ 2. Постанова Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949 “Про затвердження Положення про Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики” (Офіційний вісник України, 2014 р., № 4, ст. 96).
  - ✓ 3. Пункт 3 змін, що вносяться до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо діяльності Урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2014 р. № 295 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 62, ст. 1711).
  - ✓ 4. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 15 квітня 2015 р. № 213 “Деякі питання Секретаріату Кабінету Міністрів України” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 32, ст. 925).
  - ✓ 5. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98 і від 15 квітня 2015 р. № 213, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 595 “Питання Урядового уповноваженого з питань Автономної Республіки Крим та міста Севастополя” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 67, ст. 2212).
  - ✓ 6. Постанова Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2015 р. № 666 “Про внесення змін до постанов Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2013 р. № 949 і від 15 квітня 2015 р. № 213” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 72, ст. 2375).
  - ✓ 7. Постанова Кабінету Міністрів України від 11 листопада 2015 р. № 914 “Про внесення зміни до структури Секретаріату Кабінету Міністрів України” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 91, ст. 3088).
  - ✓ 8. Пункт 2 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України від 2 лютого 2011 р. № 98 і від 15 квітня 2015 р. № 213, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 2 грудня 2015 р. № 1005 “Деякі питання Секретаріату Кабінету Міністрів України” (Офіційний вісник України, 2015 р., № 98, ст. 3361).
  - ✓ 9. Постанова Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2016 р. № 131 “Про Урядового уповноваженого з питань сім’ї” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 19, ст. 771).
  - ✓ 10. Пункт 1 постанови Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2016 р. № 295 “Деякі питання Секретаріату Кабінету Міністрів України” (Офіційний вісник України, 2016 р., № 32, ст. 1264).
-

Прохито та пронумеровано
№2 _____ аркушів (ш)

Перший заступник директора Департаменту
забезпечення документообігу та контролю
Секретаріату Кабінету Міністрів України

[Signature]
М. Марчук
«14» 05 2019 р.